JAN KLECANDA:

MALOMĚSTSKÝ APOŠTOL.

KUS HISTORIE Z MALÉHO MĚSTEČKA.

Zlatá mládež Letňanská ovšem nepřipouštěla si mnoho starostí, kdo má podle "konskripčního numera" přijíti dříve a kdo později a nahrnula se do sálu, jak právě přicházela. Komu se podařilo doma vymámiti dva šeštáčky, mohl si popřáti místa k stání v sále, méně šťastní za šesták opatřili si místo na galerii, odkud jindy slýchati bylo líbezné zvuky místní kapely. Tato, rozmnožena dnes o tři z herců, kteří vyznali se i v hudbě, zaujala místa v koutě před jevištěm.

Několik čiperných a pokročilých mládenců a panen dalo se naverbovati Svatoslavem Kropáčkem k spoluúčinkování jako "lid obojího pohlaví", rytířové, žoldnéři a různé jiné, bez velkých řečí, ale za to s tím větším důrazem vystupující osoby.

Na věži radnice odbilo již tři čtvrtě na sedm, o čtvrt hodiny později opakovaly to jako na dotvrzení pravdivosti zvony na věži kostelní, — a řediteli Jarolímkovi, jenž stál za oponou a povědomým otvorem v ní pohlížel do sálu, počínalo již býti horko. Vzadu a kolem zdí tísnilo se trochu mládeže, ale na sedadlech bylo jako po vymetení. Leč sotva že na radnici udeřila sedmá, nečekal již nikdo, co tomu řeknou zvony kostelní, a v tu chvíli počalo býti horko panu důchodnímu Skaličkovi, jenž u pokladny nestačil přijímat vstupné a prohlížet vstupenky těm, kdo si byli opatřili již v "předprodeji".

V malé chvilce byl sál naplněn tak, že by bylo jablko nepropadlo, a král Jiří, sehnav svou družinu z jeviště, oznamoval polohlasem za kulisy, že za dnešní večer vyplácí dvojnásobný honorář a povoluje všecky zálohy, o něž bylo u ředitelstva zažádáno.

"Neřekl jsem to, že budeme mít plné domy!" hrdě se vypjal Svatoslav Matěj. "Oh, zdejší občanstvo má smysl pro umění!"

Ředitel se tomu trpce usmál. "Jen abyste se neuchvátil ve svém úsudku, Matýsku! Myslím, že většinu těch dobrých lidiček sem vede prasprostá zvědavost. Ta bude dnes ukojena, když mne spatří a — podruhé už můžeme hráti před prázdnými lavicemi. — No, mlčte, nebude to poprvé ani naposledy," potěšil ředitel Svatoslava, jenž byl tímto proroctvím velice pobouřen a uražen a chystal se k ostré replice. Leč v tom již ozval se zvonek režiséra a hudebníci před oponou počali laditi své nástroje, aby spustili slavnostní předehru, kterouž mělo být obecenstvo připraveno na umělecké požitky, jež ho ještě čekaly.

Slavnostní předehra šťastně začala a stejně šťastně skončila. Pan mistr Kubík, jenž jako člověk světa znalý, věděl, co se sluší, zagitoval v nejbližším okolí ochotnou klaku a tak zuřivě s ní pracoval, že hudebníkům nezbývalo než slavnostní předehru ještě jednou opakovati. A tak počínal večer dvojnásob slavnostně, a obecenstvo, tajíc napjetím dech, bylo skutečně v slavnostní náladě, když zacinkal zvonek a opona po překonání několika překážek 'vyletěla' do výše. —

V prostranném a namačkaném sále bylo v té chvíli ticho jako v hrobě, ale hned zašumělo to obdivem.

Na jevišti v záplavě světel objevil se muž v malebném a bohatém kroji, jaký nosili páni čeští ve století patnáctém a snad také o trochu později nebo dříve. Prozradíme čtenáři ihned, že to nebyl nikdo jiný než věhlasný pán Jiřík z Poděbrad, jenž teprve v druhém jednání měl se státi králem českým, a že tohoto krále představoval sám ředitel Jarolímek.

Celý zjev českého pána v kabátci, ubroušeném bohatým zlatým řetězem, jehož původ již známe, s mohutným zlaceným mečem po boku, s vysokým baretem, na němž finěly obrovské ostruhy, působil na divácvo ochromně. Hlavně statečná postava ředitele Jarolímka vyjímala se opravdu monumentálně, a ušlechtilé rysy jeho tváře přesně nalíčeny z zlo-beny dlouhými kučerami i pěkným knírem vymutily obdiv. Obecenstvo bylo opravdu překvapeno a divadlem tu a tam ozvalo se přitlumené, ale zcela upřímně míněné "Ah — —" Ale v tom, když právě pan Jiřík otvíral ústa, rozpomenul se mistr Kubík, že bývá zvykem slavné umělce vítat potleskem hned při jejich objevení se na scéně, a poněvadž Jarolímek byl patrně veliký umělec a nad to krajan, povstal náš milý mistr, spláčl ruce dohromady, a sálem zabouřilo první hromové "sláva".

A "sláva — sláva!" bouřilo hned celým sálem v šumném potlesku.

Pan Jiřík pokročil až k napovědově budce, rozhlédl se majestátně po divadle a poděkoval se za laskavé přijetí vlídným, ale opravdu královským pokynem hlavy. Nová bouře potlesku otřásla základy budovy "u bílého lva", a mistr Kubík zašeptal hudebníkům cosi, načež ozvala se hlučná intráda. Obecenstvo uneseno jásalo, dupalo, křičelo a tleskalo tím více, čím více pan Jiřík projevoval svůj královský vděk.

Byla to opravdu chvíle radostného rozjaření a nadšení, jež i ředitele Jarolímka uchvátilo. Nejvíce však dojat byl starý purkmistr, jenž po uzavření pokladny nemohl se již dostati do předu a stál v pozadí sálu. Sám byl oslněn vznešeným zjevem svého syna a to uvítání skvělé a srdečné dodalo mu ještě lesku. Starý potrpěl si na čest svého jména, a hle, tu jeho syna vítali jako krále a k volání "slávy" pojilo se jméno Jarolímkovo. V tom okamžiku zdálo se mu, jakoby on sám rostl a věru že skoro smiřoval se se synovým povoláním.

Méně nadšen byl kupec Blažej, poněvadž ta oslava patřila bratru světoběžníku, a paní Tereza, sdílejíc jeho city, nemohla se přemoci, aby nezasyčela jakousi poznámku, jež však na štěstí zanikla v tom ruchu.

V téže chvíli stála za kulisami, s tlukoucím srdcem čekajíc své narážky, po níž měla vystoupiti, paní ředitelová, choť statečného pána z Poděbrad. Zachvěla se radostí, když uslyšela ten nadšený jásot, ale přes to těšila se mnohem více tomu, že byli v novém domově tak radostně vítáni, než uměleckému úspěchu. Paní Klára již od včerejška neměla jiné myšlenky, než že podaří se jí přece přemluviti muže, aby v Letňanech trvale se usadil, a v tom srdečném přijetí spatřovala záruku, že bude jim tu lépe, než na potulkách světem.

Za to pan Jiřík nemyslil na nic, než na svou úlohu a sotva že ztichl potlesk, zazvučel sálem jeho příjemný, mužný hlas, při němž mnohé srdce se zachvělo.

První jednání začalo — — — —

Byla to — jak nárožní cedule hlásaly — vlastenecko-romantická historická smutnohra "Král Jiří a jeho doba," kterouž pro sebe a svou společnost byl sepsal sám ředitel Jarolímek. Byla by snad neobstála ani před blahovolnou a shovívavou kritikou své doby, ale čím byla slabší po stránce umělecké, tím více dovedla působiti na cit nezhýčkaného a nevytříbeného vkusu obecenstva malomístského zátiší. —

Již první monolog pana Jiříka chytal zrovna za srdce, když naříkal na bídu a zmatky, jež na milou vlast se všech stran se hrnuly. Když pak přihnalo se na jeviště několik českých pánů, již předstihovali se ve vlastenckých deklamacích, líčení moci a pádu a staročeským kleudu, tak jadrným, že při něm až vlasy se ježily, když vzduchem lítala slova vlast a svoboda a jména Husa a Žižka, o nichž v Letňanech přece již někdy něco byli slyšeli, naskočilo vše se zatajeným dechem.

Nové překvapení čekalo obecenstvo, když se na scéně objevila paní a Kunštátu, ředitelova manželka.

Mistr Kubík tleskal tu přímo zuřivě a všecko obecenstvo, davši se strhnouti jeho bouřlivým nadšením, vzrušeno se v tom pomáhalo. —

Starému Jarolímkovi zalily se radostným pohnutím oči slzami a paní Tereza zelenala zlostí. Skoro ji mrzelo, že sem přece šli. Nemohla sama sobě upříti, že Klárka je krásná, že je vznešená jako opravdová královna a že všecka ta sláva kolem patří jen jí a jen jí. Podívala se na svého muže a zdálo se jí, že i jeho oči jaksi jiskří nadšením a obdivem. Nepamatovala se, že by byl kdy na ni se takto zadíval 'jako na obrázek.'' Ani necítil, ani si nepovšiml, že se k němu obrátila.

Paní Terezka poprvé v životě pocítila vedle závisti i něco jakoby osten žárlivosti.

"Prosím tě, jen na ni nenech oči," zasyčela jedovatě, nemohouc se již přemoci.

Paní Klára, ukláněje se na všecky strany a děkujíc za potlesk, zabloudila pohledem i ke kupcovům. Až se jí dech zatajil, když se zrak její setkal s bělitkým paprskem nelásky, jenž sálal z bledě zelených očí její švakrové. Leč lidé na jevišti znají se ovládat, a tak také paní Klára rychle se vzpamatovala a sehrála svůj výstup tak znamenitě, že když odešla z jeviště, nechtělo býti konce potlesku. A bouře opakovala se ještě několikráte, kdykoli pan Jiřík nebo některý z českých pánů vlastenecky zahoroval, zatonžil na Němce nebo vzpomenul toho, jak celý svět sklonil se před slávou českých vojsk husitských, jak malý národ náš vítězil nad celou Evropou.

Nadšení stupňovalo se se od výstupu k výstupu. To již neplatilo jen krajanu Jarolímkovi, nýbrž obsahu hry, jež skutečně uchvacovala. Když pak opona po prvním jednání sletěla, obecenstvo nepřestávalo bouřiti a pan Jiřík s chotí a ostatními pány nestačil děkovati, kdykoliv zas oponu vytáhli.

Konečně se uznalé diváctvo vybouřilo. Mistra Kubíka, jenž zářil nadšením a rozhlížel se na všecky strany, jakoby i on měl kus zásluhy o dnešní zdar, konečně až napomenuli, že by se takhle nedočkali konce, čímž se teprve utišil, že aspoň rukama přestal projevovati svůj obdiv.

"Chlapík, chlapík je ten náš Venelíček!" libovali si sousedé, již mohli si k hlavě města dovoliti trochu důvěrnosti, a tiskli ruce starému Jarolímkovi, jenž rozplýval se radostí.

"No, strýčku purkmistře! Máte to potěšení! Umělec, holečku! Umělec! A nevěstu vám přivedl — To je dáma!"

"A ten kus napsal sám, lidičky! Sám —! To je slovo!" vykládal mistr Kubík svému okolí.

"Sám i ty kulisy a oponu maloval. Všecko sám — —" chlubil se rozradován purkmistr.

"Hleďte na něho! I malířem tedy je! Kdo by to byl kdy řekl!"

"Kdo by to byl řekl!" hartusil jiný. "Každý, kdo ho znal! Pane, to byl chlapec. Na tom bylo už v mládí vidět, že v něm vězí něco víc než kornoutkář!"

Takové posudky nadšené a plné obdivu lítaly vzduchem a manželům Blažejovým bylo až kyselo a horko, zejména když tu a tam nějaké porovnání bezděky nebo i úmyslně zazvonilo jim o sluch.

I sousedé, jimž druhdy Venecova hrudka, malující všemožné i nemožné obrázky nejraději na čerstvě nabílené zdi domků, bývala největším pohoršením, dnes tonuli v nadšení a bývalého nezvedence Vencu jinak nejmenovali než Venelíčkem.

Za všeobecného napjetí zahájena druhé jednání, a zájem i nadšení obecenstva rostlo, zvláště když pan Jiřík, jenž byl již králem, objevil se v celé své královské velebnosti se zlatou korunou a hermelínem. —

Výkřiky obdivu a hluboké vzdechy radosti zazníval z obecenstva když přihnali vyslanci různých králů, aby vzdali hold králi českému a na jeho soud vnášeli své pře. Herci, již krále rhmě ty clanzmce, v chvalitebné snaze, aby ukázali, jací chlapci byli naši pradědové a jaké většnosti se těšili v celém světě, trochu až přehnali, ale to uměleckému vkusu bodrých Letňanských nevadilo, naopak — vyvolávali bouře potlesku, již každému takovému Němci za jeho odvodítost se hojně dostalo.

Náhle ve chvíli, kdy právě obecenstvo se zatajeným dechem naslouchalo nadšené deklamaci krále Jiřího, ozval se za jevištěm výkřik — "hoří!" — (Pokrač.)

MEDOVÉ VÍNO,

připraveno dle návodu světoznámého vědátora faráře Kneippa, osvědčilo se ve všech případech žaludečních chorob a slabosti. Pan Fr. Beneda, Chelsea, Ia., píše: Vaše Medové Léčivé Hořké Víno je ten nejlepší lék pro žaludek a posílám si zas pro bedničku 12 láhví za $3.00. Každý by mu měl dáti přednost před obyčejným. Přímo zašle vyrabitel, A. V. Kouba, 2819 Larimer St., Denver, Colo.

Kotěra & Sloup

vlastní rozsáhlý obchod

grocerní a železářský

v čís. 1261 So. 16. Str., Omaha.

Na skladě mají vždy znamenitou grocerii a různé importované nakládané zvláštnosti. Čerstvou zeleninu pečivo, z farmy čerstvé máslo a vejce obdržíte u nás každý den. Zboží na požádání se dováží.

Tel. Douglas 5573. 43-tf

DRINK
Liquid
Sunshine
Luxus
THE BEER YOU LIKE
HAVE A CASE SENT
HOME
CONSUMERS' DISTRIBUTER
John Nittler
3224 So. 24th Street
DOUG. 1889, RED 3932
IND. A-1420

Zdarma všem trpícím mužům a ženám

Obdržíte na zkoušku lék úplně zdarma na týden.

Wheelerovo Bylinné thé jest sílitel jater a ledvin a krvečistitel.

Muži, ženy, dítky a starouškové.

Nyní jest všude nejvíce nemoce že ani nevíte, co Vás více bolí, a tu náš lék dá úlevu a zdraví.

Jest to čistý přírodní lék a poskytne úlevy při zácpě, kyselosti v žaludku, žlučnatosti, obtížném trávení, jaterních obtížích, bolestech hlavy, bolesti v zádech, nezáživnosti, malarii, kašli, nastuzení, bolavém hrdle, revmatismu, neuralgii, dně, bolesti v boku, bolesti v kříži, rozčilenosti, zemdlenosti, ztrátě chuti k jídlu, ospalosti, žloutence, pupencích, vyrážce, svrabu, vodnatelnosti, srdeční vadě, boulích, nádorech, lišejích, zastaralých bolestech a všech nepořádcích krve a ledvin.

Je-li ho upotřebeno jakožto odváděcího prostředku v případě nepovolné stolice, nejsou pociťovány špatné výsledky, ani bolestný, odporný pocit jako při užívání všech jiných prostředků takových, jako pilulek atd. Jest to prostředek, dodávající chuti a síly celé soustavě, v jakémkoliv stáří a nemoci.

Každá bylina v něm koná svou zvláštní povinnost a dohromady hojí více než jednu nemoc v těle.

Máme též zaručené léčení pro KATAR a pro různé Vaše nemoce. Popište s důvěrou svou nemoc a pošleme Vám obratem pošty lék na zkoušku a knížečky o nemocech. Neposílejte peněz! Zkouška Vás přesvědčí. Adressa:

MARIE VOTÝPKA, care of

Theopholine Remedy Co. So. Bend, Ind.

Nejlepším místem k nakupování stavebního dřívf, jest

česká dřevařská ohrada,

Chicago Lumber Co.,

na 14. a Marcy ul., Omaha, Neb. 49tf

Čeští prodavači Vás vždy ochotně a vzorně obslouží.

V naší továrně

vyrábíme nejlepší letní obuv.

Sta obchodníků prodávají naše střevíce, poněvadž vyráběny jsou z nejlepší kůže a mají nejlepší podešve. E. Z. znamená nejlepší střevíce pro rolníka a dělníka a střevíce označené hvězdou a půlměsícem jsou nejlepší obuví pro neděli. 45x26

Čtyři sta tisíc párů střevíců vyrábíme ročně.

Žádejte je u Vašeho obchodníka a nemá-li jich, doplňte přímo nám.

F. P. Kirkendall & Co., OMAHA, NEBR.

Špatnou věc lidé nenápodobí. Severovy Léky jsou často nápodobeny, což dokazuje, že jsou dobré.

Počněte dnes!

Jste zemdlení, unavení, ochablí, vysílení? Stěžujete si na slabost, že se sotva vláčíte? Nenechte to tak, neváhejte ani chvíli a počněte dnes užívati

Severův Životní balsám.

Zastaví další úbytek tělesných sil, navrátí sílu, svěžest a zajistí pevné zdraví. Napraví a zmocní krev chudokrevných i bledých, odstraní vleklou zácpu a povzbudí žaludek, střeva, játra k normální činnosti. Cena 75c

Obzvláště účelný lék pro slabé ženy a dívky.

Pan E. Novák z Forgelsville, Pa., psal nám nedávno takto: "Od té doby, co užívám Severův Životní balsám, zdraví moje znamenitě se zlepšilo, tělesná síla se vrátila a můj žaludek, střeva i játra konají svoji práci řádně. Jest nejlépe v každé nemoci obrátiti se na Severovy Léky, poněvadž pomohou."

Téměř všichni lékárníci prodávají Severovy Léky. Žádejte v ýhradně tyto a nebořte jiných Není-li jméno "Severa" na obalu, pak to není ten pravý lék.

Silné nervy

jsou potřebné k dosažení úspěchu ve všem. Pro člověka duševního přepracování, trempot a starosti, nervozitě a nervosní ochablosti není nad

Severův nervoton.

Utišuje jaksoto nervové podráždění, lidí nervové, vyléčí a ustraňuje nervové bolesti hlavy. Výborná užívka pro matky vyčerpané dlouhými starostmi a po porodu. Cena $1.00.

Pracující lidé

dobře vědí, jakým dobrodiním jest míti po ruce spolehlivé mazání na obolené i namožené svaly po těžké práci a k úlevě nebolestných poranění

Severův Olej sv. Gotharda

má takové dobré hojivé vlastnosti, které jej činí hodným na hojení pohmoždění, vyvrknutí, a ztuhnutí, revma, neuralgie, dnou, ischiyck bolů a svalů, jakož i poranění, jež často postihuje pracujícího člověka. Cena 50 centů.

Lékařská porada udílí se zdarma.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA